

Ljubljana, 19.8.2009

ZADEVA: Sistemizacija delovnih mest

Spoštovani,

na Ministrstvo za javno upravo smo prejeli vprašanja, v zvezi s katerimi v nadaljevanju posredujemo naslednje odgovore:

1.

Uredba o notranji organizaciji, sistemizaciji, delovnih mestih in nazivih v organih javne uprave in v pravosodnih organih, priloga I, priloga I.a, priloga II, priloga II.a, priloga III, (Uradni list RS, št. 58/2003, 81/2003, 109/2003, 22/2004, 43/2004, (58/04 - popr.), 138/2004, 35/2005, 60/2005, 72/2005, 112/2005, 49/2006, 140/2006, 9/2007, 33/2008, 66/2008, 88/2008 in 8/2009; v nadaljevanju besedila: Uredba) v drugem odstavku 4. člena določa ureditev v zvezi z manjšo spremembo sistemizacije, pri čemer se za manjšo spremembo sistemizacije šteje sprememba, ki se ne nanaša na več kot 50 delovnih mest ter **hkrati** ne več kot 10% delovnih mest v posameznem organu državnega uprave. Tretji odstavek istega člena nadalje določa, da gre za manjše spremembe sistemizacije takrat, ko se spremenijo posamezni elementi sistemizacije in ne pomenijo povečanja potrebnih finančnih sredstev ne glede na število delovnih mest, na katera se spremembe nanašajo.

Ne glede na navedeno pa je v tej zvezi treba upoštevati 3. točko sklepa vlade, številka 41004-1/2009/2 z dne 23.04.2009, kar pomeni, da vlada praviloma ne bo dajala soglasja k spremembam sistemizacije, manjše spremembe sistemizacije, ki imajo finančne posledice pa niso možne. Zaradi enotnega razumevanja, kaj se šteje za finančne posledice sistemizacije, je na organe državne uprave bilo naslovljeno pojasnilo (dopis MJU, številka: 1001-118/2009/1 z dne 12.6.2009), iz katerega jasno izhaja, da finančne posledice nastanejo vedno, ko organ ukine več manj zahtevnih delovnih mest in sistemizira manjše število zahtevnejših, spremeni strukturo delovnih mest tako, da namesto ukinjenih manj zahtevnih delovnih mest sistemizira enako število zahtevnejših delovnih mest in ko sistemizira dodatna delovna mesta.

2.

Zakon o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/2007-UPB3, 65/2008, 69/2008-ZTFI-A, 69/2008-ZZavar-E; v nadaljevanju besedila: ZJU) v 147. členu določa, da se javnega uslužbenca v okviru istega delodajalca premesti na drugo delovno mesto zaradi delovnih potreb (brez soglasja) ali s soglasjem oziroma na lastno željo. Premestitev pa je mogoča na ustrezno delovno mesto, za katero javni uslužbenec izpolnjuje predpisane pogoje in ga je sposoben opravljati.

V skladu z navedenim menimo, da v konkretnem primeru, ki ga navajate premestitev javnega uslužbenca in njegovo imenovanje v drug uradniški naziv ni možna, ker ne izpolnjuje pogojev glede izobrazbe. V 86. členu ZJU je točno določeno, kateri so pogoji za imenovanje v naziv (najmanj predpisana izobrazba in znanje uradnega jezika). ZJU v 194. členu določa, da se nazivi višjih upravnih in upravnih delavcev prevedejo v nove uradniške nazive glede na izhodiščne količnike za določitev osnovne plače. V tej zvezi posebej opozarjamo, da 194. člen ZJU predstavlja prehodno določbo, ki je bila podlaga za prevedbo v nazive glede na izhodiščni količnik delovnega mesta, pri čemer je navedena določba dopuščala izjemo glede izpolnjevanja pogoja predpisane izobrazbe. Povsem razumljivo pa je, da uradniki, ki nimajo ustrezne izobrazbe, ne morejo biti imenovani v višji naziv oziroma premeščeni na zahtevnejše uradniško

delovno mesto, kjer se naloge opravljajo v višjem nazivu, saj v tem primeru ne izpolnjujejo pogoja iz 86. člena ZJU.

3.

Javni uslužbenec, ki vodi notranjo organizacijsko enoto, opravlja delo na položaju. Po našem mnenju ne moreta dva javna uslužbenca prejemati položajnega dodatka za vodenje iste organizacijske enote.

Vodji notranje organizacijske enote položajni dodatek pripada po določbah Uredbe o kriterijih in višini za določitev položajnega dodatka za javne uslužbence (Uradni list RS, št. 57/2008), kjer je v II. poglavju pod kriteriji za določitev višine položajnega dodatka natančno določeno, v katerih primerih javnemu uslužbencu pripada položajni dodatek, kateri so kriteriji za določitev višine in višina položajnega dodatka.

V konkretnem primeru, ki ga navajate, ni podlage, da bi dva javna uslužbenca prejela položajni dodatek za vodenje iste organizacijske enote. Ministrstvo za javno upravo ni pristojno za tolmačenje 78. člena ZPol (menimo sicer, da je količnik treba obravnavati kot količnik za določitev osnovne plače), vendar pa iz ZSPJS kot kasnejšega in posebnega predpisa, ki ureja pravico do položajnega dodatka ter iz navedene uredbe jasno izhaja, da položajnega dodatka ne more prejemati javni uslužbenec, ki ne opravlja nalog vodenja oziroma usklajevanja dela. Predlagamo tudi, da natančnejša pojasnila glede položajnega dodatka preberete na spletni strani Ministrstva za javno upravo, v rubriki Plačni sistem, Pogosta vprašanja in odgovori.

4.

Deveti odstavek 55. člena Uredbe določa, da se v sistemizaciji lahko za posamezna delovna mesta, za katera ta uredba določa, da se lahko opravljajo v treh zaporednih nazivih, izjemoma določa, da se opravljajo samo v zgornjih dveh nazivih. Število takih delovnih mest v posameznem organu lahko znaša največ 20 % zaposlenih javnih uslužbencev. Izjemoma lahko število takih delovnih mest presega 20 % zaposlenih javnih uslužbencev, če obstajajo utemeljeni razlogi, o čemer za organe državne uprave odloči vlada. Dogovor, ki ga omenjate in ki ste ga poslali kot prilogo je bil sklenjen z namenom, da se odpravijo določena neskladja oz. nesorazmerja na tistih delovnih mestih, kjer se naloge opravljajo v različnih kariernih razredih.

Brez soglasja vlade torej ni možno sistemizirati uradniških delovnih mest v zgornjih dveh nazivih, v kolikor število takih delovnih mest presega 20 % zaposlenih javnih uslužbencev v organu.

S spoštovanjem,

Mojca Ramšak Pešec
GENERALNA DIREKTORICA

Pripravila:
Darja Centa
Podsekretarka

POSLANO:
- naslov